

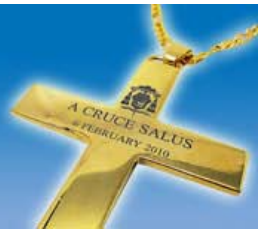
วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกาปี C

(วันที่ 21 เมษายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รัก ปรกติแล้วเรามักจะเรียกวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกาว่า “วันอาทิตย์นายชุมพบาลที่ดี” เพราะพระวรสารประจำวันนี้พูดถึงนายชุมพบาลที่ดีนั่นเอง และเมื่อไม่นานมานี้ วันนี้ยังเป็นที่ยึดมั่นในนามของ “วันอาทิตย์กระแสรีบ” อีกด้วย นั่นคือ วันที่เราอธิษฐานภาวนาเพื่อกระแสรีบเรียกการเป็นพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิงเป็นพิเศษ ภาพลักษณ์ของนายชุมพบาลและฝูงแกะเป็นภาพลักษณ์ที่เราพบบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ ในพันธสัญญาเดิมประกาศกเอเสเคียลบอกว่าพระเจ้าทรงเป็น “นายชุมพบาล” หรือ “ผู้เลี้ยง” (อสค 34:1) ประชากรของพระองค์ หลายคนคงเคยเห็นรูปของพระเยซูเจ้าในฐานะนายชุมพบาลที่ดี ซึ่งมีหลายแบบ ในบางรูปเราเห็นพระเยซูเจ้าทรงอุ้มลูกแกะไว้ในอ้อมแขน หรือทรงแบกลูกแกะไว้บนบ่า และมีลูกแกะตัวอื่น ๆ ยืนรายรอบพระองค์ ในบางรูปเราเห็นพระเยซูเจ้าประทับนั่งใต้ต้นไม้ด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใสและมีลูกแกะตัวเล็ก ๆ น่ารัก ๆ อยู่บนตักพระองค์ ภาพเหล่านี้สะท้อนให้เราเห็นถึงความอ่อนโยน ความเอาใจใส่ และความเห็นอกเห็นใจของพระเยซูเจ้า นายชุมพบาลที่ดีที่มีต่อฝูงแกะของพระองค์

ในสมัยของพระเยซูเจ้านายชุมพบาลไม่ได้เดินตามหลังฝูงแกะและคอยต้อนพวกมันด้วยไม้เท้าหรือไม้แส้เพื่อให้เดินไปในทิศทางที่ต้องการ แต่เขาจะเดินนำหน้าพวกมันและมองหาเส้นทางปลอดภัยที่จะนำไปสู่ทุ่งหญ้า แหล่งน้ำและที่หลบภัยในยามค่ำคืน ฝูงแกะติดตามเขาเพราะพวกมันรู้จักเสียงของเขาและไว้วางใจเขา พระเยซูเจ้าทรงเป็นนายชุมพบาลที่ดีประเภทนี้แหละ พระองค์ทรงนำทางเราและเราติดตามพระองค์เมื่อเรามองภาพของพระเยซูเจ้า นายชุมพบาลที่ดี กำลังแบกลูกแกะไว้บนบ่า เราเคยคิดใหม่ว่าเราคือลูกแกะตัวนั้นและพระองค์ทรงคอยช่วยพยุงเราตลอดเวลาของการเดินทางอยู่บนโลกนี้ของเรา เพราะฉะนั้น ทุกครั้งที่เราต้องเผชิญกับอุปสรรค ปัญหา หรือความทุกข์ยากลำบากต่าง ๆ ที่ทับถมและประดังเข้ามาในชีวิตของเรา ให้เรามั่นใจว่าพระเยซูเจ้าประทับอยู่กับเราตลอดเวลา พระองค์ไม่มีวันทอดทิ้งเรา พระองค์กำลังคอยช่วยพยุงเราและอุ้มเราขึ้นมาไว้บนบ่าของพระองค์

เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ทำให้พ่อดึงถึงบทประพันธ์ของ Mary Stevenson ที่มีชื่อว่า “รอยเท้าบนพื้นทราย” (Footprints in the Sand) ที่บอกว่า “คืนหนึ่ง ชายคนหนึ่งได้ฝัน ในความฝันนั้นเขากำลังเดินอยู่บนชายหาดกับพระเยซูเจ้า ทันใดนั้นบนฟากฟ้าฝั่งตรงกันข้ามกับเขาเกิดแสงวาวขึ้นมา ในแสงนั้นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของเขาก็ปรากฏขึ้นเป็นฉาก ๆ ตามลำดับ แต่ละฉากเขาสังเกตเห็น

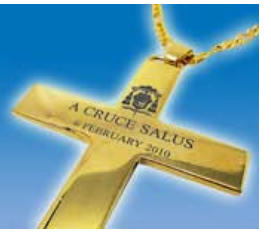
รอยเท้าสองคู่ขนานกันไปบนพื้นทราย คู่หนึ่งเป็นของเขา อีกคู่หนึ่งเป็นของพระเยซูเจ้า แต่เมื่อนกสุดท้ายปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา เขามองย้อนกลับไปที่รอยเท้าบนพื้นทราย เขาสังเกตเห็นว่าหลายครั้งที่เหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้เกิดขึ้นปรากฏว่ามีเพียงรอยเท้าคู่เดียวเท่านั้น และเขาก็สังเกตเห็นว่ามันเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ชีวิตของเขาตกต่ำและน่าเศร้ามากที่สุด สิ่งนี้ทำให้เขารู้สึกไม่สบายใจ เขาจึงถามพระเยซูเจ้าว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ตรัสว่าเมื่อข้าพเจ้าตัดสินใจติดตามพระองค์แล้ว พระองค์จะเดินเคียงข้างข้าพเจ้าตลอดเวลา แต่ข้าพเจ้าสังเกตเห็นว่าในช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าประสบกับความทุกข์ยากลำบากมากที่สุดในชีวิต มีเพียงรอยเท้าบนพื้นทรายคู่เดียวเท่านั้น ข้าพเจ้าไม่เข้าใจ ทำไมเมื่อข้าพเจ้าต้องการพระองค์มากที่สุด พระองค์กลับทิ้งข้าพเจ้าไป’ พระเยซูเจ้าตอบว่า ‘ลูกรัก เรารักเจ้าและไม่เคยทิ้งเจ้าไป ในช่วงเวลาที่เจ้าประสบกับความทุกข์ยากลำบากที่สุดในชีวิตและเจ้าได้เห็นรอยเท้าเพียงคู่เดียวบนพื้นทรายนั่น มันเป็นรอยเท้าของเราที่กำลังแบกเจ้าไว้’ ” คล้ายๆ กันผู้ประพันธ์บทสวดที่ 23 บอกเราว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลี้ยงดูข้าพเจ้าอย่างนายชุมพบาล ข้าพเจ้าจึงไม่ขาดสิ่งใด พระองค์ทรงปล่อยให้ข้าพเจ้านอนพักอยู่ในทุ่งหญ้าเขียวขจี ทรงนำข้าพเจ้าไปริมสายน้ำที่เงียบสงบ...แม้ข้าพเจ้าจะต้องเดินไปในหุบเขาที่มีดมิต ข้าพเจ้าก็จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า พระคทาและธารพระกรของพระองค์ช่วยให้ข้าพเจ้าอุ่นใจ” (สดด 23:1-4) นี่แหละคือผู้ที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นและผู้ที่เราเจ้าทรงเรียกเราแต่ละคนให้เป็นด้วย

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงตรัสกับเราว่า **“แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรารู้จักมันและมันก็ตามเรา”** (ยน10:27) ผู้แกะฟังและจำเสียงนายชุมพบาลของพวกเขาได้ และนี่คือเหตุผลที่ทำให้พวกมันติดตามเขาไป ไม่ติดตามคนอื่น พ่อคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญสำหรับเราด้วยเช่นเดียวกันที่จะจำเสียงของพระเยซูเจ้าได้เมื่อเสียงนั้นมาถึงเราในแต่ละวัน ก่อนหน้าพระวรสารที่เราได้ฟังในวันนี้ พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้ด้วยว่า **“เราเป็นนายชุมพบาลที่ดี นายชุมพบาลย่อมสละชีวิตเพื่อแกะของตน”** (ยน10:11) เพราะพระองค์เป็นนายชุมพบาลที่ดี ไม่ใช่ลูกจ้าง พระองค์จึงไม่ละทิ้งผู้แกะและหนีไป เมื่อสุนัขป่าเข้ามา ตรงกันข้ามพระองค์พร้อมที่จะสละชีวิตเพื่อผู้แกะของตน และพระองค์ก็ได้ทำเช่นนั้นจริงๆ ด้วยการยอมสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรามนุษย์ซึ่งเป็นผู้แกะของพระองค์จะได้รอดพ้นจากบาป นายชุมพบาลที่ได้กลายเป็น**“ลูกแกะของพระเจ้า”** เพื่อยกบาปของโลก

พี่น้องที่รัก ในวันที่นายชุมพบาลที่ดีและวันกระแสนี้ให้เราวอนขอพระพรสวรรค์และพละกำลังจากพระเจ้าเพื่อที่เราจะสามารถเป็นผู้แกะที่ดีของพระองค์ ผู้ซึ่งฟังเสียงของพระองค์ด้วยความตั้งใจและติดตามแบบอย่างความรักที่เสียสละและให้ตนเองของพระองค์ ให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อ

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

นายชุมพบาลของเราทุกคนด้วย ทั้งผู้นำศาสนาและผู้นำประเทศ ขอให้พวกเขาเจริญรอยตามแบบอย่าง
ของพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งเต็มใจรับใช้และสละชีวิตเพื่อฝูงแกะของตน ในฐานะนายชุมพบาลที่ดีพระองค์ทรง
ออกไปตามหาแกะตัวเดียวที่หลงทาง โดยปล่อยแกะอีก 99 ตัวไว้ เพื่อนำตัวที่หลงทางนั้นกลับมาเข้าฝูง
อีกครั้งหนึ่ง และที่สำคัญให้เราอธิษฐานภาวนาเพื่อบรรดาเยาวชนของเราจะสามารถแสดงออกถึงความ
รักที่พวกเขามีต่อพระเยซูเจ้าจนถึงจุดที่พวกเขาพร้อมที่จะสละความสุขฝ่ายโลกนี้และอุทิศตนรับใช้
พระองค์ในฐานะพระสงฆ์และนักบวชทั้งชายและหญิงของพระองค์ **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**